

Выходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
кромъ пускіхъ святъ) о 5-й год. поп. Литер додатокъ
каждыго 15-го и послѣднаго для каждого мѣсяца.
Редакція: "Администрація подъ Ч. 44 улица Галицка.
Рукописи возвратываются лишь на попередне застеженіе
обложена принимаются по цѣнѣ въ кр. бѣтъ одной
строчки печатной, въ рубль. "Надѣлданіе" по 20 кр. а. в.
Реклама неограниченій вѣльшій отъ порта.

Предлагаютъ и инсертаты принимаются: У Львовѣ Адми-
ністрація "Дѣло". У Відня Haasenstein & Vogler, Wall-
strasse 10; M. Dukes, Klemmstrasse 13; G. L. Daube &
Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter
Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo-
gler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Рес-
публика "Кіевскій Старина" въ Кіевѣ, почтовѣ
урадѣ и "Газетне Бюро" В. Ф. Зама въ Одесѣ Дери-
жавская ул., д. Ралли 9.

Дѣло

ОТКРЫТЕ СОЙМУ КРАЕВОГО.

По бою служеніяхъ въ церкви Успенія Пресв. Б. въ лат. катедрѣ зѣбровъ о год. 12 въ по-
луде до 100 пословъ въ сали соймової на 1-ше
зѣбданіе 3-тої сесії, V-того періода галицкаго
Сойму.

II. маршалокъ промовивъ:

"Найсон. Панъ найвышъ постановою зъ дня
14 падолиста зволивъ скликати нашъ Соймъ на
сегодня. Сѣмъ въ достаточномъ комплѣтѣ, тожъ
зѣбако Высокій зѣбръ и открывати Соймъ тай пер-
ше наше зѣбданіе.

Высокій Соймъ!

Торбчну сесію соймову разпочинали мы подъ
грозою повенія, якою до того часу у насъ не бу-
вало. Сегорбчну зновъ разпочинаемо подъ сум-
ніемъ враженіемъ матеріального упадку, якій гро-
зить краінъ, и особливо нашему, за-для небуван-
ною стагнації въ торговли и спаду цѣнъ
плодовъ рѣльничихъ.

Торбчне нещастіе, наразивши край на ми-
лоновій страты, перейшло безъ грѣзныхъ про-
ѣвій, якихъ мы боялися. Не было анѣ голоду,
анѣ епідемії. Правда, съ весною вычериалися
фонды призначеній Найсон. Паномъ на запомоги,
и Выдѣль кр. мусѣвъ обдумати средства на яр-
ы зѣбзы, але благородна печаливості монарха, ко-
тре намъ зарашъ по повеніи такъ щедру дала по-
мощь, дѣла и въ сѣмъ роцѣ про край и Найсон.
Панъ розшорядженіемъ зъ д. 18 мая с. р. при-
значивъ для краю 300.000 зр. звортнои а 150.000
зр. беззвортнои запомоги зъ фондомъ державныхъ.
Милю такожъ пѣднести оторону моральну, яку
сельскій людъ нашъ проявлять середъ того не-
щастія. Доведеный на венѣ до крайной нужды,
бѣ, съ малыми выміками, не домагався бѣгъ
насъ малостинѣ, а прославъ о правдіи и можіості
заробку, — а за тымъ пѣшло, шо грошъ, выданій
на выживу его, не змарновано: станули водни
перекопы, охорони вали, бити гостицѣ, каналы
меліорацій, и дѣла тія послужать до направы
нещастія, зробленого повенею.

Маймо надѣю, що остаточно дочекасмою бѣ
такъ давна бажана регуляція нашихъ рѣкъ, а
за надѣю тую дакуемо зновъ печаливѣ опѣцѣ
Найсон. Пана, що объявивъ еи напередъ ласка-
вымъ принятьемъ просьбы бѣтъ Выс. Сойму злож-
ено передъ его престоломъ, а ополя въ двохъ
троновыхъ промовахъ.

Що до сегорбчного нещастія, то на скоре

одверненіе его власті Сойму и его силы за слабій
а радше нѣякій. Се дѣло великихъ державъ а мо-
же навѣтъ большої части Европы супротивъ ини-
шихъ частей свѣта. Масно отже численныхъ и
дужихъ товаришъ недолѣ, а хочь бы тая споль-
ність интересу не принесла намъ нѣякої кори-
сти, то однакъ певна рѣчь, що наше положеніе
значно зносишіе, якъ въ країнѣ Заходу, бо у
насъ земля, не кажу вже селянска але навѣтъ
давнійша домінікальна, значно менше задовжена
якъ на Заходѣ або въ іншихъ провинціяхъ мо-
нархії, але ще и для того, що тамъ продукція
землі доведена до найвышого шпилю и дальше
вже не богато дається зобльшти, — коли тымъ
часомъ у насъ и що до выдайности землі и ще
більше що до выдайности працѣ дуже обширне
ще лежить поле для побольшуваня рѣльничої
продукції, а тымъ и до заповнення тихъ людкій,
яка черезъ опадъ цѣнъ робится въ господарствѣ.

Въ томъ напрямѣ соймъ нашъ може вчинити
дуже богато. Найбільшій навѣтъ жертвъ на
пѣддвигненіе рѣльничства и промислу не можуть
бути за великий, бо що пожертвуюмо на рѣльнич-
ство, то вернєся въ побольшенню продукції рѣль-
ничої, а що на промисль, то звернесь намъ ще-
дро тымъ що увільнимо бѣтъ данія, яку окла-
даемо чужинцямъ за спроваджуваніе промислу.

Знаю, що загальний голось въ краю дома-
гаєся бѣтъ насъ якъ найбільшої ощадності. Але
приглимося полекшамъ, якъ можуть дати дрѣ-
бай ощадності. Въ трехъ рокахъ, с. р. въ р.
1881, 1882 и 1883 заплативъ край за фондъ кра-
евый и індемізаційный о 876.000 менше, якъ
передъ 10 лѣтами або въ р. 1880, а хочь таї
полекша була числово доволѣ значуща, бо ста-
новила бѣльше-менше 3% додатку до податківъ,
— то однакъ, здаєсь менѣ не помышлюсь, коли
окажу, що нѣхто въ краю не почувъ той полек-
ш, а радше нѣхто про неї навѣтъ не знавъ, —
а тымъ часомъ коли-бѣ тії суми було спотре-
бите на пѣддвигненіе рѣльничства и промислу,
цѣлій край бувъ-бѣ ихъ почувъ дуже до-
бротворно. Правительство Царства Польського
отъ р. 1815 до 1830 вставляло въ бюджетъ по
800.000 зр. рѣчно на саму захоту до промислу.
Очевидно, чи значну чи незначну полекшу при-
носипи-бѣ дрѣбай ощадності, треба про неї дуже
дбати хочь бы для засады и порядної та пра-
вильної адміністрації, але коли йде о полекшу
для податниківъ, то даваймо єи при выдатківъ

для непродукційнихъ, котрій ва нашому буджетѣ за-

нили доволѣ значай розмѣри, а не щадѣмъ на
выдаткахъ продукційнихъ, бо тія у насъ не дой-
шли до той висоти, якої вимагає дѣйстивий ин-
тересъ краю.

Тожъ не вертаймося назадъ зъ выбраної
разъ дороги, на якой єдино Выс. Соймъ въ влас-
нії обсангу прислужиться добробутови краю;
выдержмъ на нѣй, хочь наслѣдки не скоро про-
являються, — а маймо въ Бозѣ надѣю, що по до-
бутъ довгой серії лѣтъ нещасливихъ, на-
ступить серія лѣтъ щасливихъ, и змаганія
наші увѣнчаться довримъ успѣхомъ. Съ отвагою
приступаймо до нашихъ праць, приступаймо до
нихъ съ выражомъ найвышої відличности для
Найсон. Пана яко творца сїї інституції, въ кот-
рой намъ про себе самимъ радити и рѣшати
вѣльно. Нехай живе Найсон. Панъ!"

Ополя забравъ голосъ намѣтникъ п. Зале-
скій. По словахъ привѣтніхъ єнъ заразъ же
сказавъ: "Першій разъ, Ѹтъ коли ся Выс. па-
лага, засѣвъ єнъ въ нѣй межі достойниками
церкви гр. кат. епископъ Станіславовскій. Съ
пріятною зазначу сїї фактъ, яко сповінене
горячихъ бажань русихъ мешканцівъ краю".
Потому п. намѣтникъ згадавъ о санкції ухва-
леныхъ Соймомъ торбокъ: уставы дорожови, но-
вель до уставъ школъвихъ, уставы нафтової и
змѣннії ординації виборчої. Ополя п. намѣтникъ
зовомъ въ томъ самомъ дусѣ, ѩо п. маршалокъ,
только трохи іншими словами, піднѣйті оправу
запомоги краєвіи по причинѣ торбочної певени и
регуляції рѣкъ, а дальше такъ сказавъ:

"Ц. к. правительство заняте теперъ по-
спѣшно роботою, ѩобъ сотворити технічну
подетаву для систематичного переведенія регу-
ляції галиційнихъ рѣкъ. Отъ линія с. р. технічній
силы, дакувати средствамъ, ѩо ихъ доставили
правительство и репрезентація краю, суть занятія
укладаньемъ проектовъ генеральнихъ, а въ сїї
хвили праця таї близится вже до конця, бо до-
вершено вже звыш 90% роботъ польніхъ. Най-
дальше въ лютомъ 1886 р. буде готовий весь
технічный апаратъ, оббімаючий регуляційній пля-
ни 14 рѣкъ ѡихъ найважнішими притоками. Будовлі
водні на рѣкахъ галиційнихъ въ сїї и
будучомъ роцѣ будуть провадитись — дакувати
пѣддвиженії дотації державнї — въ бѣльшихъ
нѣхъ доси розмѣрахъ". "Культура лѣсова —
говоривъ дальше п. намѣтникъ, — подвойно важ-
на для краю, разъ изъ становища економичного,
а друге зо взгляду на тревалу забезпеку отъ

повенії, бѣтъ року вже остає підъ опѣкою значно
скріпленого персоналу фаховихъ органівъ. Під-
слія нової організації державної служби тех-
нічно-лѣсовій край нашъ подѣленій на 47 окру-
говъ інспекційнихъ, отданыхъ підъ надѣбрь
фаховихъ органівъ, котрі мають не лише запо-
надно дбати про раціональне веденіе господарки
лѣсові, але и властителівъ лѣсові запомагати
розумною радою. Сего року технічно-лѣсовій
персональ занимавши приладженіемъ плянівъ и
розрахунковъ на зарадженіе лѣсомъ потоковъ
горскихъ и неужитківъ, зъ котрьхъ уже ты-
сячѣ морговъ здобуто для культури."

"И въ іншихъ отдѣлахъ культури пра-
вительство старає постепенно заспокоювати по-
треби краю. Такъ помогло єо значайши дат-
камъ заложити и розширити истину вже школы
рѣльничихъ, а ѩобъ тымъ школамъ запевнити учі-
тельствъ, обѣцано дотацію стипендійну въ держав-
ного скарбу на фахову науку кандидатовъ. —
Прикрый стає економичний отбиваючий болючо
на рѣльничій продукції. Не потребую єи завѣряти
о печаливості правительства въ томъ дѣлѣ. По-
кличуся на слова Монарха, висказани въ тронов-
ій промовѣ. — Такожъ и въ області промислу
краєвого правительства ступає въ выбраномъ
разъ напрямѣ. Уважаючи науку фахову вихідною
точкою, єо розширює и улучшає истину вже
зклади фахові, яко сінацарську школу въ Закопа-
нії и школу артистичного промислу у Львовѣ,
а ровночасно змагає творити нові заклади нау-
кові; доказомъ того ново-зторгованіа школа
промисла въ Краковѣ и дошовняюча еи проек-
тована школа промисла въ Львовѣ, котра буде
введенна въ житіе, якъ толькъ знайдеть бѣтвідне
уміщеніе."

По згадкѣ про фундацію кн. Александра
Любомирскаго, ѩо давъ 2 міліони франківъ на
основаніе въ Краковѣ закладу для опущеныхъ
хлопцівъ, де будуть припособлювані до занять
фахово-практичныхъ (закладъ почне вже на
весну будувати), перейшовъ п. намѣтникъ до
школьництва.

"Въ устрою школъ народныхъ сего року
бачимо поступъ звичайний. Въ 1885 р. краєві
Рада школъна видала організаційні ореченія на
64 школи етатови и 113 філіальнихъ. — Въ ад-
міністрації школънїй упорядковано, якъ то ба-
живъ Выс. Соймъ въ 1883 р., рахунки окруж-
ныхъ фондівъ школъвихъ и зъорганізовано ра-
хунковий ихъ зарль такъ, ѩо на будуче єсть

дядька Тура, князя Турівскаго, и будь-то тымъ
чиномъ єнъ задуме въ тайнѣ окинути Ярополка
зъ Кіевскаго стола. Наущеній Ярополкъ, обидж-
ений до того що другимъ фактомъ, т. е. переда-
чю Турова въ руки Олега, иде ѻтакъ на бра-
тоубійцій бой підъ Овручъ, побѣджає полки свого
молодшого брата, а при той случайності тратить
Олегъ житіе въ утечі. На томъ сумніїмъ истор-
ичномъ фактѣ засновує авторъ свою трагедію.

Дієвими лицями суть у него: 1) Ярополкъ,
Великій князь Кіевскій, молодий, малод-
освѣдченій и честілюбивий; 2) Свѣнельдъ,
єго воєвода, много заслужений полководець Свя-
тослава (батька Ярополка) въ воєннихъ походахъ
до Болгарії, отець убитого Лута, Скандинавець
душою и тѣломъ, посѣдаючий великій впливъ на
княжомъ дворѣ, представитель грубої воєнної
сили Варяго-Руссії; 3) Прѣтіч, воєвода
Свѣнельда, батько Руты, заслужившійся обороню-
ючи Кіевъ въ часій побудови Деревлянъ и
Туряне, елементъ олавянській, поробощений Ва-
риагами и позбавлений давніго свого вольного,
вѣчевого устрою.

Якъ бачимо, авторъ вибіръ въ свою трагедію
дуже богатий матеріалъ характерівъ, єъ
різноманітніми понятіями, стремленнями и думками.
Матеріалъ сїї мавъ ему послужити за тло до
всієї акції и умотивувати сумні зъявище, ѩо
брать виїтупає до бою противъ брата а посе-
редно стає навѣтъ виновникомъ єго смерти.
Тенденцію автора було при томъ показати все
лиху, яко кровавою усобицею наїсели на мирну
землю Славянъ Варяго-Руси и то по такої ма-
дозначчай причинѣ, якою була смерть Лута
зъ рукъ молодого, якого князя Олега. Авторъ
не любить Варяго-Руссії ѡихъ дакою, воєн-
ною природою и держить воюю сторону мир-
нихъ Славянъ ѡихъ давніми овободными, ре-

публиканськими порядками. Христіанинъ Миро-
славъ становить культурний контрастъ.

Акція розпочинається оценкою, въ котрій Руга
въ присутності батька (Прѣтіча) и свекра (Свѣ-
нельда) домагається у князя Ярополка помсти на
Олегу за смерть свого чоловіка. Тутъ завязуєся
все. Ярополкъ любить брата свого и не радѣ-
біть єго карата. Той думки єсть и Прѣтіч. Добро
держави и мирне панованье молодихъ князівъ
на Руга єуть єго ідеаломъ. Жаль рідної доньки
мас для него меншу вагу. Але Свѣнельдъ не да-
ється піддержати представленнями Прѣтіча. Смерть
сина, котрому єнъ лагодивъ панованье въ Туровѣ,
не дають въ єго душѣ зрости другої думцѣ,
кромъ мести. Не могучи на разъ склонити Ярополка
на свою сторону, починає єнъ інтригу.
Онъ то першій засїває въ душу княз

искусства правильного ихъ ведения.¹²

Наконецъ и. замѣстникъ представивъ, иль
стоять дѣлъ съ справою выкупу права пропин-
ція, справъ индемнizaційныхъ и сервитутовыхъ.
Отъ дня 1 сѣчня 1885 р. разочаси той
26-лѣтній періодъ, черезъ якій маже тревати
право пропинція въ Галичинѣ, т. е. до 1 сѣчня
1911 р. — въ мысль уставы зъ 30 грудня 1875
р. Потому наступитъ раздѣлъ зобраныхъ фон-
довъ на выкупъ права пропинціи мажи управ-
ленныхъ. Означене чистого доходу зъ пропин-
ційного права вышнику, при 8700 зголошенихъ,
уже довершено, досыть дешевымъ коштомъ, бо
на каждый повѣтъ припадає лишь 317 зр. — Зъ
индемнizaційныхъ справъ остає съ концемъ
жовтня с. р. ще лише 8 до розслѣдженя. Після
амортizaційныхъ плянівъ лишається до льсовання
зъ облігбвъ индемнizaційныхъ въ Галичинѣ
всіхдній 30,413.000 зр. мон. конв., въ заходній
18,929.000 зр. м. к., а въ Вел. княж. Краков-
скій 1,818.000 м. к. — Що до справъ серви-
тузовъ, то изъ зголошенихъ 30.218 справъ,
залагоджено 30.153, отже остає ще залаго-
дити 65.

По промовѣ п. намѣтника п. маршалокъ
почти въ память пок. пословъ: еп. Пукальскаго,
гр. Генр. Водзицкаго, Валер. Подлевскаго и
Алекс. Лукасевича.

Опѣоля забравъ голоſъ пос. Юл. Романчукъ и такъ промовивъ:

Вже другій разъ за сей каленці зауважуємо съ прикростею, що при отвореню сойму энъ зб стороны репрезентаціи Выс. правительства, анъ отъ президії сей високой палаты не чути анъ одного руского слова. А прецѣ-жъ соймъ нашъ радитъ на рускй земли, а прецѣ-жъ рускй народъ есть другою головною народностею нашего краю а руска мова конституційными законами рѣвноуправнена, а прецѣ-жъ въ сїй Выс. палатѣ засѣдають и Русини: достойники духовнї, яко члены сойму, и послы-заступники руского народу, а прецѣ-жъ въ іншихъ краяхъ коронныхъ съ мѣшаною людностею открываются соймы провинами не въ одномъ только краевомъ языцѣ! Мы не хотѣли плюсиги сю справу отъ разу

Лы не хотѣли подносити сю спрѣву отъ разу
тутъ публично, але коли приватна згадка по-
казалася даремною, то мы змушени въ сѣй
Выс. палатѣ пригадати, що въ нашомъ краю
есть и рускій народъ а въ нашомъ соймѣ и
русскій заступники того народа!

Сербско-болгарска война.

Ще до минувшого вторка не можна було
знати, якъ стоить справа войни сербско-бол-
гарскои; ходили найрозвороднѣйши вѣсти:
одній доказували, що Болгаре стоять вже підъ
Царебродомъ на сербской границы, другїй зно-
ву казали, що Серби стоять ще підъ Слив-
ницею; говорено навѣть, що Сербія дѣлає,
змовившись съ Портою и що Болгарія заклю-
чала якусь тайну угоду съ Россію. Въ за-
галѣ ситуація була дуже неясна и непевна;
нынѣ она вже вявенилася. Сербскій вой-
ска встали всюды побиті. Драгоманъ,
Перникъ, Брезникъ, Триъ и Царегородъ, що
до недавна ще були обсадженій сербскимъ вой-
скомъ, суть вже въ рукахъ Болгаръ. Ще въ
недѣлю дня 22 с. м. бувъ вивѣзъ коло Драго-

мана въ рукахъ Сербовъ; здаєсь однакожъ, що лише одинъ отдѣлъ сербскій державъ сей виввѣзъ и вислонювавъ ретираду сербскаго войска. Болгарска кавалерія, котра зrekогноскувала цѣлу околицю Сливницѣ, сконстатувала, що сербскій войска отступили назадъ, и пустилась на Драгоманъ, де стрѣтила згаданий отдѣлъ. Ринночасно сконстатовано такожъ, що около 10.000 Сербовъ держить ще дорогу Тернобродску и що войско то розложилось по обѣихъ бокахъ дороги. Болгаре приступили зарвъ до атаку въ силѣ 12.000 людей. Зъ-разу поддержано лиши слабый огонь карабиновый; оттакъ выступила болгарска артилерія и почала сильно острѣлювати сербскій позиції. На лѣвомъ крылѣ боронилися ще Серби сильнѣйше, але надъ вечеръ замовкли сербскій пушки, бо Болгаре вдгнали ихъ въ занятыхъ позиції. Невадовго и на болгарской стонѣ уставъ огонь, болгарска музика заграла народный импъ „Шуми Марица покрвавена“ и войско съ своимъ княземъ на передѣ — кн. Александеръ поступавъ тутъ параллельно

Александеръ поступавъ тутъ передъ полкомъ
травскимъ, котрый першій разъ ишовъ до
огню — рушило на Сербовъ съ добутыми баг-
нетами. Сербы не сподѣвалися такого присту-
пу и почали втѣкати. Болгаре очистили скоро
дѣлый выводъ и заняли дорогу, що веде до
Цареброду. Страты болгарского войска выно-
сять около 180 раненыхъ и убитыхъ. Такъ
само почастилося Болгарамъ и подъ Бреани-
комъ. По поражению Сербовъ подъ Сливницею
пустився за втѣкающими капитанъ Поповъ съ

своимъ отдѣломъ, дѣгнавъ ихъ подъ югомъ и вмусивъ ихъ до битвы. Сербы и тутъ не выдержали и почали втѣкати до Триа; болгарскій войска заняли мѣсто. Черезъ отобранье Брезника Сербамъ огыскали Болгаре дуже важну позицію, бо черезъ то выперли Сербовъ въ стороны, въ которы они наибольше могли загроживать столици.

На другой день по битвѣ подъ Драгоманомъ т. е. въ понедѣлокъ дня 23 с. м. пустились Болгаре дальше за Сербами дорогою до Цареброду и сего дня прійшло здесъ знову десь до стычки межи Драгоманомъ а Царебродомъ, бо кн. Александръ телеграфувавъ того дня о 10 год. рано до своего батька въ Дармштадтѣ: „Вчера цѣлый день борба подъ Драгоманомъ. Мы ночували на здобутыхъ горахъ и въ вывозѣ; нынѣ дальша борба въ напрямъ якъ до Цареброду.“ Около полудня, здесъ, мусѣли Болгаре по завзятой оборонѣ Сербовъ взяти Царебродъ и гоняли за непріятелемъ ажъ до границъ, бо кніа телеграфувавъ вже въ Цареброду до Софіи вечеромъ: „Непріятель ударивъ на центрумъ войска болгарского. О чверть на шесту встасъ отпертыи и вернувся въ неладѣ. Форпочты болгарскій стоятъ вже на границѣ сербской. Сербы опустили Трнъ“. Навѣть зъ сербскихъ жерель доносятъ, що борба подъ Царебродомъ була завзятою и що сербскій войска стыкалися съ болгарскими вже на линіи Царебродъ-Пиротъ. Вечеромъ доперва удалось Серbamъ отперти Болгаръ знову до Цареброду. О сѣмъ новомъ пораженю Сербовъ не знали въ Бѣлградѣ того дня нѣчого, бо сербска управа военнна — якъ доносить кореспондентъ „Gaz. Lwowsk-ой“ — сподвигласи умысно съ донесеньемъ о 20 го- динъ, думаючи, що въ тѣмъ часѣ удастся генераламъ Беницкому и Топаловичеви на іншихъ точкахъ Болгаръ побѣдити. Першу вѣсть о пораженю Сербовъ получивъ австрійскій пос. гр. Кевенгильеръ а оттакъ австрійскій аташе войсковый Пинтеръ; министерство и двбръ королевскій не знали о пораженю нѣчого. Такъ отже головна армія сербска встала зовсѣмъ побита и доперва въ Пиротѣ могла

ровъ 38 въ убитыхъ и 15 въ раненыхъ. Що
було причиною, що Сербы почавши бѣ Слив-
ницѣ тратили одну битву за другою, не трудно
отгадати. Отвага и мужественне выступленье
Болгаръ въ одноги стороны, а влій проводъ и
за надто велике розкиненіе силъ сербскихъ
въ другои суть найголовнѣйшою причиною
неудачъ головной сербской арміи. Додаймо ще
до сего трудности терену, непогоду и бракъ
провіянту, а покажесь для чого Сербы не мо-
гли удержати занятыхъ позицій. Безперечно,
що и дипломатія мусъла по битвѣ подъ Слив-
ницею такожъ немало вплынути на знеохоче-
ніе короля до дальнего веденія кампаніи съ
противникомъ, который хоть и числомъ слаб-
шій, то духомъ однакожъ сильнѣашій. Державы
европейскїй домагалися заведена *status quo*, а Пор-
та заявила, що не допустить до нѣякои змѣны
границѣ болгарской и повѣдомила о томъ Сер-
бію, а заразомъ и завѣзвала кн. Александра,
щобы онъ старався о застановленье дальніой
нашу; а слабость тая приноситъ великую шкоду
оправѣ народнѣй, она рубише на великую скамю
селянъ материально. Полотнянка мазурокъ коштует
2 зр., а служила Мазурови на два роки до пар-
ку музѣвъ. Мазуръ управляетъ ленъ и коноплѣ.
Нынѣ купить онъ собѣ плащъ за 5, 6 або 7 зр.,
та и по роцѣ вже впонтъ дрантье въ него, —
треба новый купувати; а въ слѣдъ за тымъ не-
бо сорочка ляяна не отповѣдає якось кабатови въ
блыскучими гузиками; треба справити перка-
леву сорочку, которая при тяжшої роботѣ скоро
попукає, та и треба новои... А и вплывъ мораль-
ный тыхъ тандитниковъ на селахъ такожъ дуже
шкодливый, бо паробокъ, убравши въ кабатъ,
думае, що онъ черезъ те великій папъ, що вже
всѣ розумы потѣ.

борбы. Князь отповѣвъ, что есть его святымъ обовякомъ и честею войскою анъ не пріимати анъ предкладати разъему, доки Сербы стоятъ на земли болгарской. Сербія отже хоще не хоще мусѣла вертати. Войны дальше вести не можна, подъ Сливницею остатись годъ, вертатись вле: и отъ безвыходне положенье, въ котрому сербска армія наразъ знайшла. Въ сѣй неудачи виноватый лишь король Миланъ, который за богато числивъ на добрыхъ сусѣдовъ и розпочавъ войну pour le roi de Prusse а властиво... годъ скавати для кого. Не диво отже, что теперь настало загальне пригнобленье. Королева разболѣлася на вѣсть о пораженяхъ, король поддався смиро воли державъ, а „Times“ доносить вже навѣгъ, что онъ постановивъ вложити сербску корону. Приятелъ короля — послѣ загаданои газеты — стараются, щобы наслѣдство перейшло на его малолѣтнаго сына подъ регенцію матери королевои. Самъ король мавъ постановити выѣхати до Франціи. Щобы не допустити на сербскій престоль кн. Петра Караджорджевича, заносится навѣгъ — якъ каже „Times“ — на оккупацию Сербіи черезъ Австрію.

Де-що о Мазурахъ.

Де-що о Мазурахъ.

Wiedzą sąsiedzi, jak kto siedzi.

(Конецъ.)

V. Жиды мазурскій точиѣсенько тѣ сам
якъ на Руси; они держать всѣ мяота и мясточі
въ своихъ рукахъ, а зѣ-бтои, якъ мурашки а
муравельника, розлазятся по селахъ чи то въ х
рактерѣ купуючихъ, со się trafí, чи яко шинкар
чи то яко властителѣ добрѣ. Якою демонично
силою падаютъ они надъ селами мазурскими
знаютъ о тѣмъ читатель „Дѣла“ зѣ славного пр
цесу Риттеровъ въ Лютчи.

На Руси вплывъ жидовъ неутрализуютъ б
дай въ части священство и учителъ, а кроме
того власти судовъ спиняютъ енергично розпан
шенье жидовъ. Натомѣсть на Мазурахъ нѣхто и
почуваєсь до обовязку ставляти жидамъ перепо
ны; воѣ сплять сномъ блаженныхыхъ, бо-жь пре-
посля засады шовинистовъ „żydzi, to nasi braci
mojżeszowego wyznania“...

По мѣстахъ и мѣсточкахъ мазурскихъ ма-
ютъ жиды очевидно перевагу безвзглядну и го-
сподаруютъ по своему въ урядахъ громадокихъ.
Цѣле уогущество жидовъ супротивъ справы поли-
цкoi на тѣмъ починається и кончается, що поли-
ціянтovъ убирають въ конфедератку, прикрашену
червоными шнурками и дашкомъ бѣлою бляшко-
закованымъ. За те не вольно полиціянтамъ під-
загрозою утраты службы арештувати піяківт
не вольно такожъ скаржити жида, хотїй допу-
ститися крадежи, або іншого дѣла карылостойногъ.

Бачите, які та жиды дотепні: конфедераткою съ червоными шнурками и бѣлою бляшкою думаютъ заспокоити Поляковъ! И Поляки оправдѣ потѣшаются такимъ патріотизмомъ вѣаоi mo-żeszowego wuznania, та й не добавчаютъ навѣтъ, що ти вѣаоia деморализують народъ що разѣльше.

Одну рѣчь подпести мушу для характеристики. Въ каждомъ мѣсточку мазурскому есть множество оклоповъ тандитныхъ, майже только, якъ шинковъ. Та численній тандиты зади вували мене зъ початку, та й ставъ я олѣдитрацію ихъ истнованя. И переконался я, что жиды скучовуютъ масами на лицитаціи рѣчи войсковъ зъужити и злежалі, такъ званій „Ф.цы“, а чаотъ такожъ краденій рѣчи, та й зъ такого дрантя выробляютъ кабаты, плащъ, понашиваютъ блыща чихъ гузиковъ та червоныхъ, вылоговъ и продають ти рѣчи за добрій грошъ межи народъ мазуркій. И довели жиды вже въ многихъ сторонахъ до того, что на 50 людей подыбаешь ледв одного въ народномъ строю. Такъ отже звѣль затирается важне знамя народне, а Мазурщина прибирає видъ краю инвалидовъ.

Не дивуйтесь братя, що вамъ такъ подробно
описую тую манипуляцію тандитниковъ; я ляка-
юся, щобы тая хорoba не перенеслась на Русь.

нашу; а слабость тая приносить велику шкоду
оправѣ народной, она руйнует на велику склоно-
селянъ материально. Половинка мазурока кончуе-
2 зр., а служила Мазурови на два роки до пар-
ку муоѣвъ Мазуръ управляетъ ленъ и коноплѣ,
Нынѣ купить онъ себѣ плащъ за 5, 6 або 7 зр.,
треба новый купувати; а въ сльдѣ за тымъ пе-
бо сорочка ляяна не отповѣдає якось кабатови въ
блыскучими гузиками; треба справити перка-
леву сорочку, котра при тяжшой роботѣ скоро
попукає, та й треба новон... А и впльмъ мораль-
ный тыхъ тандитниковъ на селяхъ такожь дуже
шкодливый, бо паробокъ, убравши въ кабатъ,
думае, що онъ черезъ те великий панъ, що вже
всѣ розумы поївъ...

VI. Людъ мазурскій (сказавши по панъ-
ски: „ten pieroscziwy ludek“ а по нашему: тај-
подвалина народности, надѣя лѣпшої будучности) представляєсь на першій поглядъ рубашко, на-
вѣть ототрашаючо. Необзнакомленый, побачивши
Мазура живій рухи, шорстку бесѣду въ цѣлый у-
кладъ немовь гнѣвный, — думавъ-бы, що до Ма-
зура не приступай безъ кія; якійсь справдѣ лякъ
огортаетъ чоловѣка. Кого однакъ тѣ позоры не зара-
зять; хто мимо такого принятя защебече разъ и
другій до Мазура лагодно, по людски; хто окаже
Мазурови дѣлами добрыми прихильность свою, —
тогдѣ въ дивный способъ Мазуръ въ одній хви-
ли мякне и стає якъ дитина лагодный; тогдѣ
зробишь зъ него, що самъ захочешь. Душа Ма-
зура якъ на долони стоять цѣла для тебе отво-
ромъ; загадковости у него не знайдешъ. Въ очи
потакувати, а въ души свою думку думати Ма-
зуръ не умеє. И власне за-для того тутъ теренъ
до працѣ для друга народу есть богато вдачей-
шій, нѣжъ на Руси, — бо тутъ, позыокавши разъ
довѣріе Мазура, не дознаешь заводу, коли про-
тивно на Руси частенько отрѣтишь недовѣрч-
востъ и подозрѣлостъ.

Шкода отже велика, що нѣхто и нѣкомъ не зймався народомъ мазурокимъ, черезъ що онъ, мимо своеи вродженой рухливости и охоты до працъ, представляєсь намъ въ станѣ перво-бытномъ и отрашно занедбаномъ; слѣдовъ якогось поступу тутъ цѣлкомъ не бачно.

Вступивши до хаты мазурской, справдѣ ажъ сумъ чоловѣка огортае; выглядает она якъ нора яка, бо подыбуешь тамъ корову, телята, крѣлики, поросята, капусту, бульбу и т. д. — тай въ конци людей; вое тѣ душится въ той хатѣ, гдѣ тутъ хвильку выдержати, бо забивающа задуха тамуе отдыхъ. Ледви на колька сель можна подыбати хату, котра выглядает поряднейше и має пôдлогу. „Z kim przystajesz, takim sie sam stajesz“ — каже польска пословица. Не дивно отже, що въ товариствѣ съ звѣрятами набирає Мазуръ шорсткости въ обходѣ, що чисток сорочки не може на собѣ удержанати, тай що въ горѣлцѣ глядає осолоды житя. Не дивно и те, що Мазуръ не має привязаня до рѣдної землї, що гурмами до Америки забираються люде.

Законъ о піяньствѣ на Мазурахъ есть мертвую буквою на папери; о тверезость народу нѣхто тутъ не дбає, — якъ то навѣть краковскій Судъ апеляційный выразно подноситъ въ своїмъ оправозданю до министерства. По кождомъ торзѣ або ярмарцѣ, ба навѣть въ свята дрбчній почуешь страшній крики, спѣви, та й оглядайся добре на всѣ боки, щобъ Мазуры коньми не розтравували тебе.

— не розтратували тебе.
о Тьмнота и деморалізація тутъ великий, —
- въ поровнаню до людности есть на Мазурахъ
бôльше нѣжь два разы злочиньтвъ и пере-
стушеніе якъ на Руси

Слѣдующій фактъ характеризуетъ наиболѣе тутешный поступъ. Одного дня выходжу я задуманый на проходъ. Переходячи коло касарнѣ, побачивъ я колькохъ драгоновъ, что сидѣли и размовляли съ собою по руски. Се звернуло мою увагу, а тогдѣ власне одинъ простыи воякъ каже

— „Або-жъ вы не знаете, что Русинъ, якъ ино уродитоя, мае бôльше розуму отъ Мазура старого.“

Слухайте шовинисты, якъ дуже запам'онувала ваша цивілізація простому воякови, а ви ойлюетесь ущаодливити своїмъ поступомъ — Руспанівъ.

Фальшование списковъ выборчихъ.

Чого собѣ въ Галичинѣ деякій панове
писарѣ не позволяють! Користаючи въ несвѣ-
домости зверхностей громадскихъ, допускаются
они всякихъ надъужить и крутарствъ. Богато
панамъ писарямъ уходить, бо неписьменній
громадяне не знаютъ, собѣ дати рады: нарѣ-
каютъ, плачутъ, а не удаются до судовъ. А

шо суды не гладят по головамъ тихъ писа-
рьи, на те хочемо нынѣ въ науку тымъ на-
шими тромадамъ, шо то стогнутъ подъ
имъ несовѣтныхъ писарѣвъ, розказати та-
ку пригоду.

Громадскій писарь въ однѣмъ селѣ подъ
Тарновомъ, Яковъ Марцѣнкевичъ, державъ
перо при выборахъ громадскихъ. Пану писа-
реи очевидно ходило о то, чтобы мати таку
раду громадку, при которой могло бы ему
лѣпше вестися, а тиа ради, на якихъ падали
голосы громадинъ, яко ему не пришли до
подобія. «Треба тому якося конче зарадити!»
— погадавъ себѣ панъ писарь и взявшись на та-
ку хитру штуку. Голосуючій громадине були
списаны на двохъ аркушахъ паперу, — отже
бы по голосованию даѣтъ подпись комиссии вы-
борчай и комиссареви старосты только другій
аркушъ, а першій вручно бѣсувае на бѣкъ.
Комиссия выборчая и заступникъ правительствен-
ный якося не спостереглиса, шо списъ голо-
суючихъ громадинъ мѣгъ бути на двохъ ар-
кушахъ, и здавалось, дѣлу добрый конецъ.
Тогда панъ писарь взявшись себѣ першій непод-
писаныи комиссію аркушъ и переписавъ на
ново, разумѣя въ той способѣ, шо посыпавъ
такихъ кандидатовъ, яко ему було любо мати
въ радѣ громадской. Тымъ чиномъ выйшла
въсѣмъ ишица рада громадска. Панъ писарь
гадавъ себѣ, шо то ему уде, але обманьство
выкрутило.

Тогда ц. к. прокураторія державна въ
Тарновѣ повинила его о злочинѣ обмань-
ства въ §. 199, г) закона карного, сповнене
черезъ сफалшованье публичиои грамоты. Коли
однакожъ пріѣло до розправы, трибуналъ
окружнаго суду въ Тарновѣ узнавъ его ви-
новнымъ лише проприи въ артикулу въ зако-
не въ 17 грудна 1862 р., сповнено черезъ
сфалшование голосования и результату выбо-
ровъ и засудивъ его на одинъ мѣсяцъ строго-
го арешту. Трибуналъ мотивувавъ свой по-
глѣдъ, шо писарь не подпадае подъ §. 199 г)
зак. карного, такъ: акты въ борчай, прав-
да, суть публичными грамотами, але въ сѣмъ случаю сфалшованіа такои грамоты
не було, бо въ грамотѣ не было анѣ вы-
шкрабаніа, анѣ фальшивыхъ доспѣкѣвъ, анѣ
замазаніа, а только обмѣнено цѣлый аркушъ,
отже варушено арт. 6 закона въ 17 грудна
1862 р.

Противъ сего выроку трибуналу окр. су-
ду тарновскаго аголосиъ заступникъ прокурато-
рии зажаленъ неважности до найвысшаго
трибуналу у Вѣдни. И тутъ отбулася въ тѣмъ
дѣлѣ розправа дна 20 л. падолиста. Генераль-
ный адвокатъ Симоновичъ доказувавъ, шо зажаленъ
есть впопи оправдане. И обмѣна цѣлого
аркуша — казавъ бѣть — есть сфалшованіе
по мысли §. 199 г), бо въ подсуненомъ
аркушѣ мѣстится не згднне съ правою впи-
саныи результату выборовъ. Не лише вышкро-
баніе, замазаніе и фальшиве вписаніе суть
предметомъ того злочинства, але и обмѣна
артикула въ закона въ 17 грудна 1862 р. толь-
ко тогда може бути примѣненый, коли чинъ
не представляется тажко загроженымъ дѣла-
немъ. Трибуналъ касаційный прихилився до
выводовъ генерального адвоката, скасувавъ
вырокъ трибуналу тарновскаго суду окружнаго
и засудивъ писара Як. Марцѣнкевича по
мысли §. 199 г) на два мѣсяцѣ тяжкої
възницѣ. Въ мотивахъ сказано, шо и той
допускался сфалшованіе, хто подбушавъ ишицѣ
възницѣ грамоты.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Министеръ Гаучъ и реформа университет-
това.) Що по змѣнѣ головного начальника въ ми-
нистерствѣ просвѣти можно сподѣвати и пев-
шихъ змѣнѣ въ сѣмъ ресортѣ, се рѣчъ зовѣмъ
природна; але якого рода мають бути тѣ змѣ-
ни, доси бодай не було ще звѣстно. Доси въ
штуку приносить намъ „Oester. Corr.“,
органъ австрійскихъ католиковъ нѣмецкихъ, вы-
ходачій въ Вирцбургу. Посля сеи газеты про-
ектуєтъ въ Австріи певна реформа австрійскихъ
университетовъ и въ сїй цѣлі приготовується вже
въ министерствѣ просвѣти отпойднне розпорядже-
ніе. Посля сего розпорядженіе устане независи-
мость сенатовъ университетскихъ, бо зъ сторо-
ни правительства буде имъ приданый органъ
выконувающий, черезъ который и правительство за-
певаетъ себѣ безпосередній впльвъ на справы
университетовъ. Для студентовъ будуть виданіи
нова строги приписи, шо до учащана на выклад-
и и завязуваніи товариствъ академичныхъ. Но-
вый министеръ принимавъ недавно депутатою
вѣденійскихъ инспекторовъ школьніхъ и увѣрявъ
въ довшой промовѣ, шо буде свой урядъ
сповнити въ дусѣ старыхъ (althergebrachten) традиції. Якъ понимати оего духа старыхъ тра-
диції, гдѣ дорозумѣтися; то однакожъ рѣчъ
цина, шо и на поляхъ школьніцтва проявится
певна реакція, яка нынѣ залягла маже цѣлу
Европу.

(Въ справѣ розводовъ.) Всѣ власти судовъ
заповѣдали приказъ, шо почавши бѣть нового року
записували точно всякий процесы розводовъ и по-
давали що року докладній справозданія о ихъ чи-
слѣ и причинахъ а то для того, шои властимъ
законодавчимъ можна въ сїй справѣ давати точ-
нейшій справозданія якъ доси. При такихъ за-
пискахъ однакожъ не вѣльно нѣкоти наводити
имена супруговъ.

(Въ справѣ школныхъ фондовъ красныхъ) до-
носятъ до „Reformy“ въ Вѣдни, шо на конфе-
ренціи урядниковъ министерства професіи подъ
предѣдательствомъ министра Гауча ухвалено,
шо министерство не супротивитъ санкціи у-
хвалы закона о отданіи красному выѣблови цѣ-
лого заряду школьнаго фонду краевого.

(Продовженіе сессій соймовыхъ.) „Fremden-
blatt“ згадуючи о открыто соймовѣ въ австрій-
скихъ краяхъ коронныхъ такъ каже: Зъ мно-
гихъ сторонъ увѣрюють, шо правительство гото-
вое тымъ соймамъ, котрѣ въ грудно не скінчать
овоюхъ роботъ, продовжити сесіи ажъ до поло-
вины сѣчня.

(Австро-угорска угода и привилей банко-
вый.) Зъ урядовыхъ вѣстей о угодахъ австро-угор-
ской згѣстѣ доси лишь только, шо найважнѣ-
шимъ предметомъ нарадъ въ сїй справѣ бувъ
доси податокъ отъ пива и спиртису позоставъ
такій самий якъ доси. Податокъ бѣть цукру по-
становлено завести теперъ бѣть готового вже про-
дукту, а не якъ доси отъ сколькости зъужитыхъ
до фабрикаціи бураковъ. Не згдженено що доси,
въ якій способѣ мають обѣ половины монар-
хіи доставити сумъ потрѣбныхъ на покрыте
спольнихъ выдатковъ. Остатко пощеніе сеи
справы передано депутатамъ регноколярнимъ.
Въ справѣ цловѣ не поршено такожъ ще нѣ-
чого, бо доперва лишь австрійске правительство
выготвило нову тарифу цлову и передало еи
правительству угорскому. Теперъ розічнуетъ
нарады представителівъ обохъ сторонъ надъ
сїмъ предметомъ. Конференція въ сїй справѣ
мала вже вчера розпочатися у Вѣдни. Зъ сторо-
ни угорскаго правительства въслано секретаря
Матлековица и его заступника Мигаловича а зъ
сторони австрійской призначенный шефъ секціи
сов. Кальхбергъ. — Переговоры въ справѣ от-
новлены призвале австро-угорскаго банку межи
правительствомъ австрійскимъ и угорскимъ зъ
одною а комитетомъ възначеніемъ ad hoc зъ дру-
гои стороны вже маже укінчены. Оба правительства
згодилися на змѣну статута банку. До-
сі австро-угорскій банкъ мавъ право выда-
вати 400 мил. зп. въ паперяхъ, зъ которыхъ од-
накожъ лишь половина могла бути покрыта
дѣвонкою монетою. Носля нової угоды паперо-
вый зп. може бути покрити лишь въ висотѣ
40%, а банкъ мавъ право выдати 600 мил. зп.;
такъ отже замѣсть 200 мил. зп. не мало-бы по-
крыта 360 мил. зп. Доси маже сей банкъ 8 до
10 мил. зп. зиску а теперъ зискувавъ-бы маже
подвойно. Въ ген. радѣ банку австро-угорскому
ведеса такожъ справа о децентралізації его дѣ-
яльности; угорскій члены ради суть за децен-
трализациою и за увзглядненіемъ мѣсцевыхъ
интересовъ а члены австрійскій суть знову за цен-
трализациою и противъ всякихъ уступокъ въ ин-
тересахъ автономіи мѣсцевозъ. — Не отъ рѣчи буде
згадати тутъ, шо галицкій товариства задатковъ
внесли пегацию до сойму, въ котрой домагаются,
щоби соймъ зажадавъ змѣни устрою банкового
въ тѣмъ дусѣ, щоби банкъ сей бѣльше увзгля-
днавъ и наша интереси краевій.

Заграницій Державы.

Альфонсъ, король Испаніи, умеръ
вчера о годинѣ 10 передъ полуночью. Причину
смерти було зараженіе крові. Ситуація въ Ма-
дридѣ гроздна. Войско въ касарняхъ сконсигно-
вано. Межи републиканцами а карлистами запа-
нували горячковый рухъ.

Россія. Сенаторъ Манассеинъ зоставъ и-
менований министромъ правосудія. Дотеперш-
ний министръ Набоковъ уступивъ для того, що
задя якіхъ справъ приватной натуры попавъ въ
неласку царя. Министръ вѣйнъ, Ванновскій
есть недужній а его мѣсце заступає ген. Обручевъ.
Говорять, що на случай уступленія Ванновскому
призначений на его мѣсце ген. Гурко. Въ такомъ
случаю варшавський ген. губернаторъ, зоставъ-бы
ген. Дрентеленъ, дотепершній ген.-губернат. въ
Киевѣ. — Кураторы учебныхъ округовъ дѣсталі зъ
министерства огругу нагану за розотрой, якій за-
пнували теперъ середъ школьніхъ молодежі. При-
чина сего — каже министерство лежить въ тѣмъ,
що професоры поступаютъ собѣ дуже легко и
дружно съ молодеже на ладъ нѣмецкій. Мини-
стерство наказує кураторамъ строго, щоби они
шильно бачили на професоровъ и не допускали до
подобного поступованія, котре приносить лишь
школу державѣ. — По поводу побѣдъ болгар-
скихъ папу въ Россія загальна радостъ. На жа-
лобу кн. Александра Гесского, що его сынови-
ни, Александрови болгарокому, оталася велика
кривда черезъ виключеніе его зъ російскою ар-
мією, бѣтровъ царъ, що сего укарани князя вы-
магала велика политика и ему жаль того, але
все ще буде добре. По поводу сербско-болгар-
ской вѣйнъ пишуть „Моск. Вѣдомости“ органъ Кат-
кова: „Союзъ трехъ цѣлярѣвъ не бувъ въ силѣ
не допустити до розливу крові межи Болгарію а
Сербію, а се не віно не есть заплатою за то,
що Россія черезъ колька лѣтъ не мала свободної
руки. Россія домагалася приверенна status quo;
коли отже и мовы не могло бути о якіхъ ком-
пензахъ, король сербскій якъ розбійникъ напавъ
на Болгарію и навѣтъ выступивъ лико оборонці
султана, а армія турецка праглядалася тому.
Якимъ правомъ зробила то Сербія и що її дѣстъ
за то Туреччина? Туреччина же не має права
огустити въ кусника землѣ а нарушенье гра-
ницѣ болгарокой Россія такъ само уважала бы
якъ нарушенье своєї власної. Россія має обови-
зокъ глядѣти на ненарушимѣсть краю выбранено-
го нею. Дружба есть пожаданіа — козгать
„Моск. Вѣдомости“ — коли съ нею сполучаються
користи, коли взаимне тѣсне порозумѣніе дер-

жавъ має на цѣли удержанье мира; есть она до-
брю, коли опираються на обосторонныхъ обови-
захъ: do ut des.

Іспанія. Зъ Мадриду доносять, що король
Альфонсъ западужавъ дні 24 с. м. рано дуже
небезпечно. Родина короля, министри и лѣкарі
попішили сїй час до него до лѣтної резиден-
ціи въ Пордо. По всѣхъ церквахъ отбываються
богослуженія за здоровье короля. Вчера зборилася
рада министрівъ. Въ Парижі ходить такожъ вѣ-
сти, що короба короля єсть дуже небезпичною.

шинку, висадило теперъ свого секретаря, щоби до
сего самого шинку впровадивъ арендара. По-
стуцкомъ тымъ розъярений селянинъ викинули жида
зъ шинку, за що жандармерія арештувала всѣхъ
членівъ ради громадской въ Селиокахъ и много
ще другихъ селянинъ и викинули ихъ всѣхъ до
Перемышля. Доперва по уважению селянинъ прага-
дало собѣ староство на свою рѣшенню въ 23 січ-
ня 1884, котримъ заказало було князеви будовлю
шинку и дorchули его громаду, однакъ арешту-
ваній селянинъ сидівши въ визини и хто
знає, коли вийдуть въ волю. Подаючи сїй фактъ
куріозною и безпримѣрною путаницю въ адми-
ністраційномъ урядѣ, ждемо нетерпливо, яке ста-
новися займутъ тутъ мѣрдайній сферы и якихъ
средствъ ужіють, що бъ усунута безправний
стань и запобігти на будуще подобнимъ диво-
глядамъ.

— Про двохратну гуцульську депутатію зъ Жаби у
шп. намѣтниками и маршалками у Львовѣ доносили
мы своего часу въ „Дѣлѣ“. Теперъ доносять намъ
зъ тихъ сторонъ, що вже бѣльше якъ тиждень
делегатъ Выдѣлу краевого п. Михаїлевської ве-
де тамъ слѣдово... Кажду, що жабївській панъ
писарь Войцѣховиць разхорувався.

— Писменній испитъ ілюзурій для учительствъ
шкіль гимназійнихъ и реальнихъ розпочаутся
дні 4 л. грудня 1885, а усій испитъ дні 7 л.
грудня 1885.

— За вступну статью вимѣрену противъ п. намѣт-
ника сконфікувало ц. к. прокураторія вчеращне
число „Gazetы Narodow-on“.

— Великий процесъ соціалістівъ въ Варшавѣ розпочався
дні 23 л. падолиста. Обжалованыхъ єсть
29 особъ; зъ тихъ 25 Поляковъ и катол. а 4 пра-
вославныхъ. Всѣ они належали до тайного то-
вариства „Proletaryat“. Процесъ ведеться при зачи-
ненихъ дверехъ въ цитаделі и потрєва зо три
тиждні. Акти обжалованія обімають 200 аркушівъ
in folio. Обжаловують 4 прокураторы, а обжало-
ванихъ боронять двадцять колька адвокатовъ.

— Въ Тарновѣ умеръ въ понедѣлокъ інфузіаль
тамошній лат. капітулы ко. Гвядзонъ, котрый
посмертію епископа Пукальского бувъ адми-
ністраторомъ лат. тарновской епархії.

— У Вѣдни умеръ сими днами баронъ Кароль
Мопъ, бувший довголѣтній вице-президентъ га-
лицького намѣтництва за часівъ Голуховскаго и
Мендорфа. Покойный бувъ знаменитимъ урядни-
комъ і скончався завойдами справедливимъ для
Русиновъ.

— Громада Почапы, пов. золочівскаго отзначається
въ цѣлой окрестності Золочева краснимъ поряд-
камъ и розумімыми установами. Громада тая ста-
вить теперъ величаву церкву, недавно поста-
вила гарний будынокъ школъ громадскій и дѣмъ громад-
скій, въ котрому мѣститою громадска канцелярія, читальня
и громадска крамниця. Головна заслуга
при заведенію сихъ порядківъ припадає мѣсцевому
пархову о. дек. А. Дольницкому.

— Загальні збори товариства „Рускіхъ Дамъ“ у

корону одержали учителя школъ народныхъ: Ф. Краста въ Закопѣ, Августъ Чеховичъ въ Ходаковицѣ, въ Басилій Курлякъ въ Тудорковицѣ. — В. Шлеготинскій, кинжеръ земланинъ Карола Львовія, именованный инспекторомъ санитарныхъ буддевъ при краевѣй дирекціи складу у Львовѣ. — Фр. Зайдцъ, начальникъ станицы жандармія въ Балтийгородѣ, пос. лѣскового, одержавъ ордѣнъ хреста за заслугу за выратованіе съ пароходомъ плачущаго жата дюкъ софіиъ изъ огня.

Вѣсти зъ Епархії Львовской.

На конкурсъ разосланій ухвалюють 21 листопада 1885 р. 1) до ч. 7405. парохію Сучавы, дек. букоянійского, надає цѣсарь; 2) до ч. 7645. надає Ольховець, дек. бережанського; 3) до ч. 7646. надає Гозіївъ, дек. болехівського, надає цѣсарь; 4) до ч. 7647. капел. Темербіць, дек. галицького, надає ординарій; 5) до ч. 7648. капел. Постѣчъ, дек. станиславійского, надає прив.; 6) до ч. 7649. пар. Новоселиць, дек. снятинського, надає ординарій; 7) до ч. 7724. Браза, дек. болехівського, надає цѣсарь; 8) до ч. 7701. пар. Глиняны-Заставиць, дек. уїзду, надає прив. — Речиць подававшись на всі тіхъ приходахъ до дні 16 листопада 1886 р.

Душпастирскій посады одержали об. 1) Стеф. Высоцаньскій завѣдательство Глиняни-Заставиць; 2) Северинъ Борачокъ завѣдательство Брази; 3) Іоанъ Устінівичъ завѣдательство Заставиць, дек. букоянійского; 4) Іоанъ Шахъ завѣдательство Сучавы, дек. букоянійского; 5) Северинъ Стрѣльницкій завѣдательство Кімполянка, дек. букоянійского.

Завѣданий до канон. институції па Шидловець, дек. гусятинського, о. Никол. Темницкій.

Президія ц. к. намѣстництва годатою на канон. институцію для о. Юліана Габруевича, запрепентованого за Махновцій.

Презенту на Соколівъ, дек. бучацкого, получивъ о. Яковъ Заткінчикъ.

Введеній яко завѣдатель въ Ростокахъ, дек. коссовського, о. Іоанъ Попель.

Вѣсти зъ Епархії Переїмської.

Презенту на парохію цѣсарського надання Медвежа, дек. дрогобицького, надають ц. к. намѣстництво о. Іоану Свєцкому, капеллану зъ Пісковѣ, дек. горожанського.

НАУКА, ШИТКА И ЛІТРАТУРА.

— Зборникъ драматичныхъ творѣй М. А. Кропивницкого (Выдано другое, выправлено и дополнено, изъ потамъ до куплетовъ) — вышло толькожто въ Харковѣ и продается по цѣнѣ 1 руб. 50 коп., безъ пересылки, 1 руб. 65 коп. съ пересылкою. Набутія можна въ Харковѣ въ книжномъ магазинѣ В. и А. Бирюковыхъ а въ Кіевѣ въ кн. магаз. Панченкова, Фундуклеевской, д. Шедделя.

Переписка Редакціи и Администрації.

Вл. Ом. Дольницъ въ Рівнѣ. До конца оего року ще 5 зр. — Вл. I. Рог. въ Тростѣ. До теперъ уплачено на сей рокъ 9 зр. — Вл. Ил. Ал. въ Нівѣ. До конца року ще 2 зр. — Вл. I. Аль. въ Ком. У насъ записано було дося, що предплата зложена лише за 1 чвертьрікъ, а теперъ за два, отже разомъ за три. Просимо подати коли призначено за другій чвертьрікъ, а мы въ книгахъ чай дбаемо.

НАДОСЛАНЕ.

Бъ найновійшихъ часахъ множаться жалобы, що замѣсть єдину помочнью швайцарськихъ пигулокъ антика Р. Брандта продаются підь сею фирмой другій препаратъ. О симъ свѣдчить доносъ слѣдуючий: Найтичанъ (изъ Моравії). Черезъ довгій часъ терпѣвши въ часі моя слабості на обструкцію. Мой дової лѣкарь порадивъ менѣ швайцарські пигулки антика Р. Брандта, котрій менѣ дуже помогли. Жаль сказать, правдивихъ пигулокъ швайцарськихъ теперъ года достать, лишь підробленій, а тѣ не суть зовсімъ помочній. Прошу Васъ прото и т. д. Кароль фон Гудельманъ, ц. к. майоръ на пенсії.

Належить заявляти, що на кождой коробочцѣ швайцарськихъ пигулокъ антика Р. Брандта (по цѣнѣ 70 кр. въ антикахъ) бувъ більшій хрестъ на червономъ полі і власноручний підписъ Р. Брандта. Інші коробочки належить отослати.

1409

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручас 1315 92-7

Специальности и универсальний средства, французский и інші, якъ черезъ юю такъ и черезъ інші фирмъ оповіщуваній.

К. Диккенса Новородчій Дзвоны

Цѣна 60 кр. съ пер. 65 кр.

Достати можна въ адміністрації „Дѣла“ або въ книгарні Ставропігійській.

Цѣс. кор. уприв.
Галицкій Акційный Банкъ Гіпотечный
выдає во Львовѣ и черезъ філії
въ Краковѣ, Чернівцяхъ и Тернополі

АСИГНАТЫ КАСОВІЙ

4 процентовій платній въ 30 днівъ по выповѣдженю
4½ " " " 60 " " "

Львовъ, 7 січня 1884.

(Передрукъ не платитя.)

ДІРЕКЦІЯ.

(1848 51-2)

Выдавець и редакторъ Іванъ Белай.

Подяка.

Дні 16 с. м. упомянуто въ Рекламці въ 61 роцѣ житя а 36 роцѣ учителю найдорожіїй нашъ отець, Теодор Хоминський. Въ томъ тажкомъ нещастствіи съ величімъ трудомъ прійшло бъ опечаленій родинѣ перенести оное нефтадне положеніе, коли бъ не щира спбочутъ мѣщевъхъ і позамѣщевъхъ Вл. Сусѣдівъ, котримъ ведений зволили ласкаво въ похоронныхъ обрядахъ взяти участъ и боля родины розважити словомъ потѣхъ. Для того почувавшись до обовязку, выразити нашу найщирішую подяку въ першій мѣрѣ Всеч. оо. скрипичн. і місії, дек. букоянійського, надає цѣсарь; 2) до ч. 7645. надає Ольховець, дек. бережанського; 3) до ч. 7646. надає Гозіївъ, дек. болехівського, надає цѣсарь; 4) до ч. 7647. капел. Темербіць, дек. галицького, надає ординарій; 5) до ч. 7648. капел. Постѣчъ, дек. станиславійського, надає прив.; 6) до ч. 7649. пар. Новоселиць, дек. снятинського, надає ординарій; 7) до ч. 7724. Браза, дек. болехівського, надає цѣсарь; 8) до ч. 7701. пар. Глиняны-Заставиць, дек. уїзду, надає прив. — Речиць подававшись на всі тіхъ приходахъ до дні 16 листопада 1886 р.

Подяка.

Бодай въ той способъ окажемо частину відчінності для п. М. Сколовського, артиста-малія, коли публично заявимо, що п. Сколовський, отишившій цѣлковито олійними красками нашу въ нужденій становій станій зникачу-ся церковь черезъ виконаніе артистичне вкунене і хобдне съ духомъ нашого св. обряду іконостасу, — лишивъ се серціхъ всіхъ чувство відчінності для себе. Въ колькохъ місцяхъ, мовь бы зі підь землі віддавъ намъ въ посѣданье нашу церковь яко правдиву святыню, яко правдиво для Бога добійний дімъ. Условій поданій зъ сторони п. Сколовського були такь для насея добрій і приступій, викование цѣломъ прапорівъ такь созвѣстне і трезве, що мы заявляючи нинѣ п. малію нашу подяку, от чистоти съвѣтству можемо пропоручити его кождому, хто хотѣвъ бы і у себе пристроїти церкви, а удалось бы имъ то тымъ лекше, що низво и для нихъ бувъ-бы п. малія въ предложенію условій грошевихъ такь виробумъ, якъ и для наст.

Отъ комітету церковного въ Бурштынѣ.

НАДОСЛАНЕ.

Бъ найновійшихъ часахъ множаться жалобы, що замѣсть єдину помочнью швайцарськихъ пигулокъ антика Р. Брандта продаются підь сею фирмой другій препаратъ. О симъ свѣдчить доносъ слѣдуючий: Найтичанъ (изъ Моравії). Черезъ довгій часъ терпѣвши въ часі моя слабості на обструкцію. Мой дової лѣкарь порадивъ менѣ швайцарські пигулки антика Р. Брандта, котрій менѣ дуже помогли. Жаль сказать, правдивихъ пигулокъ швайцарськихъ теперъ года достать, лишь підробленій, а тѣ не суть зовсімъ помочній. Прошу Васъ прото и т. д. Кароль фон Гудельманъ, ц. к. майоръ на пенсії.

Належить заявляти, що на кождой коробочцѣ швайцарськихъ пигулокъ антика Р. Брандта (по цѣнѣ 70 кр. въ антикахъ) бувъ більшій хрестъ на червономъ полі і власноручний підписъ Р. Брандта. Інші коробочки належить отослати.

Ц. К. придворна ліярня дзвонівъ

П. ГІЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадѣ

поручас до замовлень дзвонівъ і гармонічнихъ складъ всякомъ величінніи і голосу. За напередъ описаній голосъ або акордъ якъ дзвінка, якъ такожъ за найліпшій металъ гварантися. Монтажаніе до дзвонівъ приспособлює ся на способъ упри. съ головами зъ нованого желѣза. Черезъ се монтажаніе можна величінніи дзвонівъ дуже легко дзвонити і можна ихъ колко не будуть разбіти обернуты такъ, що серце бе за кождымъ разомъ въ ниші місце, черезъ що дзвони въскуаютъ на трапалости. Припоручаніе въскують якъ найскорше, точно і дуже дешево при найвиднійшихъ уловіяхъ заплаты. Гармонічні дзвоніки до престолівъ сильними і голосними дзвебочками.

Зъ альпаки: 1 складъ съ 4 дзвінками, по 14 зр., 1 складъ съ 3 дзв. по 11 зр. Зъ мосажу: 1 " " 4 " 10 " 1 " 3 " 8 " Отзначеніе: Выставка вѣденська 1873, два медалі за поступь за складъ дзвонівъ для вѣденської Votivkirche 260 сотнарбъ ваги. Выставка промислов. у Вѣдні 1880 зол. медаль. Заложена 1838. Доставляла 3946 дзвонівъ, 1,080,370 кильограммовъ ваги. Зъ сего до Вѣдні для 31 церкви 83 штуки дзвонівъ 86,069 кильограммовъ. ваги разомъ і 2 дзвінки до годинниківъ для нового ратуша 3345 кр. ваги. 1288 Надзвінка коштовъ даромъ.

22-24

НОВОВІДКИ

БОЧОВКИ ВИНА

поручас

ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛЯСКО-ТѢЙСКІХЪ ВИНЪ

К. Ф. ПОПОВИЧА

1257 (46-52) ВЪ ТЕРНОПОЛИ

1 бочовка Гегелійского столового . 2 зр. 10 кр.

1 " Гегелійского столовоголуч-

шої якості 2 зр. 30 кр. і 2 " 50 " .

1 " Гегелійского столового . 4 зр. 30 кр.

1 " Самородного витравного . 2 " 70 і 3 зр.

1 " Ермелеки-Бакаторь стол. 2 " .

Червоні вина: 1 бочовка Viszontai 2 " 50 " .

1 бочовка Viszontai старе . 3 " .

Повыше наведеніе цѣни розуміються вразъ

съ бочовкою окованою желѣзними обручами і о

плаченимъ портомъ почтовымъ, такъ що благо-

оклонний отбиратель жадніхъ бльше коштівъ

не поносить. Купуючи вина особисто толькож у

продуцентовъ ручить за здоровій добрій, натураль-

ній і лучший вина якъ єсть

Вершець, і проісити ола-

скавій замовлення.

НОВОВІДКА

СОЛНЦЕ

СОЛНЦЕ